

som jeg yttrede, vanskeligt kunde undgaaes, saa kan man dog ikke paa nogen Maade finde Noget deri, som passende kunde betegnes som „Flokker.“ Jeg skulde næsten ønske, at den ærede Rigsdagsmand fra Aarhus Amt helle- re havde fulgt den samme Vej som den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgfreds (Grundtvig), nemlig aldeles ikke at læse Motiverne, skjøndt det unægteligt med Hensyn til en begrundet Dom om Lovforslaget er en meget farlig Vej at betrede. Jeg skal endnu tilføje et Par Ord med Hensyn til en Dtring, der et Par Gange er fremhævet som tidligere udtalt af mig, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgfreds, nemlig, at jeg betragtede disse Lovfor- slag som en Arv fra mine Forgængere. Men han har i den Anledning gjort mig opmærk- som paa, at jeg ved at overtage „Arven“ og saa havde overtaget en Gjæld og Forpligtelse, hvorfra jeg ikke kunde slippe. Jeg maa hertil bemærke, at det vilde være en stor Misfor- staaelse af mine tidligere Dtringer, hvis man deri vilde lægge, at jeg var bange for at overtage Forpligtelsen for, at disse Love bleve fremmede; det var tværtimod en modsat Hølelse, der bragte mig til at komme frem med de nævnte Dtringer, nemlig Erkjendelsen af, at jeg ikke burde tilegne mig Noget af mine Forgængeres Fortjeneste af denne Sag, deres Fortjeneste af, at have modnet den Sag til Afgjørelse, som har henstaaet uafgjort i saa mange Aar og afstedkommet megen Ulempe baade for Personalet og Underviis- ningen, deres Fortjeneste af at have anstillet meget dybtgaaende Undersøgelser i denne Hens- seende og derved gjort det muligt, at Sagen

nu og saa hurtigt kan fremmes. Dette antager jeg for meget store Fortjenester af mine For- gængere, og mine Dtringer gif derfor ud paa, at jeg ikke vilde tilegne mig den Fortjeneste, der alene tilkommer dem.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Den megen Forargelse, man har taget af det Ord, som jeg var saa uheldig at bruge, gjør mig ondt; jeg sigtede til nogle Talemaader, som den ærede Rigsdags- mand for Kjøbenhavns Amts 6te Valgfreds (Steen) fremhævede som dem, der ikke sagde Noget, og som dog saae ud, som om de sagde Noget. Jeg kan forøvrigt aldeles ikke forstaae, hvor- for jeg skulde være i en Selvmodsigelse, for- saavidt jeg havde betegnet nogle saadanne Talemaader paa den Maade, jeg gjorde, og dog havde fundet, at dette Lovforslag havde et retfærdigt Formaal; thi man kan jo finde Per- ler paa et vist Sted, hvor man mindst skulde vente det, og saaledes kan man ogsaa finde dem her, uden at jeg dog vil sige, at Lovfor- slaget i sin Heelhed kunde sammenlignes med et saadant Sted. Jeg kan ikke tjene den ærede Kultusminister i at lade være at læse de Mo- tiver, han forelægger os med sine Lovforslag, thi jeg antager det for min Pligt at læse dem, og, om jeg end ikke opfatter dem saale- des, som han vil have det, saa haaber jeg dog, at han har saa megen Humanitet, at han vil tillade dem, der ere mindre begavede end han, hvortil jeg meget gjerne skal hen- regne mig, at opfatte Sagerne saaledes, som de kunne.